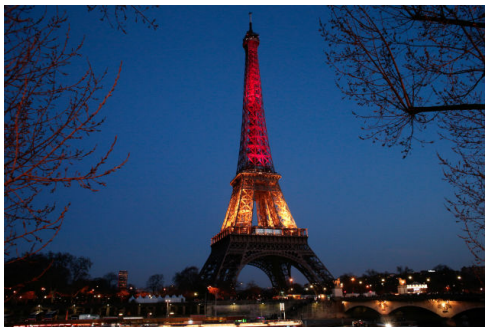
ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Γιώργος Ρούσης *

Προηγούμενο άρθρο μου από αφορμή τις τυφλές επιθέσεις φανατικών ισλαμιστών στο Παρίσι το είχα τιτλοφορήσει «Ό,τι έσπειρες θερίζεις», όχι βεβαίως για να δικαιολογήσω τη βία τους ισοσκελίζοντάς την με εκείνη των ιμπεριαλιστών, αλλά για να καταδείξω τις βαρύτατες ευθύνες των δεύτερων για την πρώτη.

Πιο συγκεκριμένα, όσον αφορά το Βέλγιο (στο οποίο, λόγω παραμονής μου δεκατρία χρόνια, βρίσκεται κομμάτι της καρδιάς μου) θυμίζω σε εκείνους τους ρατσιστές οι οποίοι αντιπαραθέτουν τον ευρωπαϊκό-χριστιανικό ουμανισμό με την ισλαμική θηριωδία, εκτός από τους φρικτούς μαζικούς ακρωτηριασμούς των μαύρων μπροστά στους οποίους εκείνοι της Σαουδικής Αραβίας είναι πταίσματα, ότι το 1909 ο Κόναν Ντόιλ, ο οποίος συμμετείχε σε επιτροπή διερεύνησης των εγκλημάτων του Βέλγου βασιλιά Λεοπόλδου Β’ στο Κονγκό, έκανε λόγο για «το μεγαλύτερο έγκλημα το οποίο είναι καταγεγραμμένο στα αρχεία της ανθρωπότητας»[1], ενώ ο Αμερικανός συγγραφέας Μαρκ Τουέν κάνει λόγο για δέκα εκατομμύρια θύματα[2] κατά την ιδιωτική εκμετάλλευση από τον Λεοπόλδο του κονγκολέζικου καουτσούκ και ελεφαντόδοντου.

Με αυτά τα δεδομένα οι υπεύθυνοι αλλά και οι ωφελημένοι αδιαμαρτύρητα από αυτήν την πολιτική δεν δικαιούνται να εξανίστανται επειδή εφαρμόζεται εναντίον τους το χριστιανικό και όχι το ισλαμικό «ζωή αντί ζωής, οφθαλμός αντί οφθαλμού, οδούς αντί οδόντος, χειρ αντί χειρός»[3], ή ακόμη επειδή γίνεται επίκληση στο όνομα του Θεού, κάτι που πράττουν και οι πρόεδροι των ΗΠΑ όταν ο στρατός τους ισοπεδώνει τις χώρες των «απίστων».

Αλλά υπάρχει και κάτι που άπτεται πιο άμεσα των τραγικών γεγονότων των Βρυξελλών και το οποίο αποσιωπάται από τα ΜΜΕ. Πρόκειται για το γεγονός ότι μέρος των όπλων που κατασκευάζονται από τη βελγική FN Herstal πωλούνται στο Κατάρ και τη Σαουδική Αραβία και μέσω αυτών προωθούνται στους φανατικούς ισλαμιστές.[4]

Η Σαουδική Αραβία, η κυβέρνηση της οποίας προέβη πρόσφατα σε προσλήψεις δημίων για να εκτελούν τους αποκεφαλισμούς (!), είναι ο πιο μεγάλος αγοραστής των όπλων που παράγονται στη Βαλονία -νότιο γαλλόφωνο Βέλγιο-, η οποία το 2014 εξέδωσε άδειες για πωλήσεις όπλων αξίας 4,3 δισ. σπάζοντας όλα τα ρεκόρ.[5]

Γενικότερα «το Βέλγιο είναι πρωτοπόρο στην Ευρώπη στην πώληση όπλων στη Μέση Ανατολή». Το 2011 παραχώρησε το 45% των αδειών πώλησης των πυροβόλων όπλων που πούλησε η Ευρώπη.[6]

Οσο για το κοινωνικό περιβάλλον γέννησης των νέων που αναλαμβάνουν τις επιθέσεις αυτοκτονίας, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι το Μολενμπέκ, το οποίο θεωρείται άντρο τους, είναι ο δεύτερος πιο φτωχός δήμος της βελγικής πρωτεύουσας, έδρας της Ε.Ε.

Το 2015 ο δήμος αυτός βρέθηκε πολύ κοντά στην πτώχευση.[7] Το **57%** του πληθυσμού του, δηλαδή περί τα **55.000** άτομα, ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας, η θνησιμότητα είναι πολύ μεγαλύτερη από το υπόλοιπο Βέλγιο, το ίδιο και η ανεργία κυρίως των νέων, και ο αναλφαβητισμός.

Αυτές οι συνθήκες είναι πρόσφορες για να μετατοπιστεί η αναζήτηση της ελπίδας, η οποία φαντάζει ανύπαρκτη στην παρούσα ζωή, στον παράδεισο του Κορανίου, το οποίο πρεσβεύει ότι η δικαίωση για τους πιστούς και η τιμωρία για τους άπιστους θα επέλθουν μετά θάνατον, κατά την τελική τους κρίση.

Εν προκειμένω, η θρησκευτική λύτρωση με τη μορφή ενός γιγαντιαίου χαρεμιού, ενός μαγικού κήπου που προσφέρει τα πάντα, λειτουργεί ιδιαίτερα για τους νέους πιστούς σαν αντίβαρο στην επίγεια αθλιότητα, στην ανύπαρκτη εγκόσμια ελπίδα.[8]

Το εντυπωσιακό είναι ότι το πιο αριστερό συνδικάτο του Βελγίου, η FGTB (Γενική Συνομοσπονδία των Βέλγων εργαζομένων), όταν πριν από τα τελευταία τραγικά γεγονότα θίχτηκε δημόσια το ζήτημα απαγόρευσης όπλων στους τροφοδότες των τρομοκρατών, έσπευσε μέσω της ομοσπονδίας του των εργατών μετάλλου να αντιδράσει με το αιτιολογικό ότι μια τέτοια απαγόρευση θα είχε αρνητικές συνέπειες για τις θέσεις εργασίας! Κάπως σαν τα συνδικάτα της Κολομβίας να διαμαρτύρονταν κατά της απαγόρευσης της εμπορίας ναρκωτικών διότι αυτό θα είχε επιπτώσεις για τους Κολομβιανούς εργαζόμενους.

Αλλά και το PTB (Κόμμα Εργασίας του Βελγίου), το οποίο θεωρείται άκρα Αριστερά, με την πρώτη δήλωση του προέδρου του, Peter Metrens, μετά τα τραγικά γεγονότα των Βρυξελλών

παραβλέπει εντελώς τις ευθύνες του βελγικού κεφαλαίου, συμμετέχει μαζί με τους εκπροσώπους του στις συγκεντρώσεις κατά της τρομοκρατίας και καλεί σε εθνική ενότητα εναντίον της, παραβλέποντας ότι το βελγικό κεφάλαιο, πέρα από την κρατική τρομοκρατία την οποία ασκεί, είναι όχι μόνον ο ηθικός αυτουργός της τυφλής τρομοκρατίας αλλά και εκείνος που οπλίζει τους τρομοκράτες.

Στην πραγματικότητα, το κεφάλαιο και ο ιμπεριαλισμός είναι εκείνοι που σπέρνουν ποικιλοτρόπως την τρομοκρατία, και όλοι οι λαοί, αδιακρίτως, εκείνοι που τη θερίζουν αμέσως άλλα και σε βάθος χρόνου, μια και αυτή χρησιμοποιείται σαν πρόσχημα για την ένταση του κρατικού αυταρχισμού σε βάρος των λαών.

Γι' αυτό, αντί να φωτίζονται τα μνημεία με γαλλικές ή βελγικές σημαίες και να προβάλλονται συνθήματα «είμαστε όλοι Γάλλοι, ή Βέλγοι», θα ήταν πιο εύστοχο να θυμηθούμε και να βροντοφωνάξουμε και με αφορμή αυτά τα χτυπήματα, το «εμπρός της γης οι κολασμένοι» του Ευγένιου Ποτιέ και να φωτίζουμε τα μνημεία μας με την κόκκινη σημαία του διεθνισμού και της πραγματικής ισότητας και λευτεριάς.

.....

[1] Arthur Conan Doyle Le Crime du Congo Belge , Les nuits rouges
[2] www.une –autre- histoire .org
[3] Δευτερονόμιον, κεφάλαιο 19.21
[4] www.m.levif.be
[5] www.courrierinternational.com
[6] 22/10/2013
[7] Le Monde 23/11/2015
[8] Bloch Le principe Espèrance τόμος 3. σελίδα 256

* ομότιμος καθηγητής Παντείου Πανεπιστημίου

grousis@panteion.gr

efsyn.gr